

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ - ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

Изборно веће Факултета политичких наука на седници одржаној 14.9.2023. године на основу образложене иницијативе Одељења за политиколошке студије, донело је одлуку о расписивању Конкурса за ванредног професора за ужу научну област Основи права, именовало комисију и одредило председавајућег Комисије за припрему реферата о пријављеним кандидатима у саставу: проф. др **Весна Кнежевић Предић**, редовни професор Универзитета у Београду - Факултета политичких наука, проф. др **Миодраг Јовановић**, редовни професор Универзитета у Београду - Правног факултета и проф. др **Сања Данковић Степановић**, редовни професор Универзитета у Београду - Факултета политичких наука. Комисија је прегледала приспелу документацију и Наставнонаучном већу Факултета политичких наука подноси

РЕФЕРАТ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА УЖУ ОБЛАСТ ОСНОВИ ПРАВА

I О конкурсy

Универзитет у Београду - Факултет политичких наука је 27.9.2023. године објавио Конкурс за избор у звање и заснивање радног односа ванредног професора за ужу научну област Основи права. Конкурс је објављен у публикацији Националне службе за запошљавање "Послови" број 1059. На Конкурс се пријавио **један кандидат**, др Дејан Павловић.

Комисија је преузела конкурсну документацију и констатовала да пријава кандидата Дејана Павловића садржи све елементе прописане Конкурсом, односно Законом о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18. - др. закон, 73/18, 67/19. 6/20. - др. закон и 11/21 - аутентично тумачење), Статутом Универзитета у Београду и Факултета политичких наука за избор у звање ванредног професора и Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192/16 са изменама и допунама).

II О кандидату

1. Биографски подаци

Др Дејан Павловић рођен је [REDACTED] године у [REDACTED]. Завршио је Правни факултет - Универзитет у Београду, смер Међународно право, 2000. године са просечном оценом 9,1. На Правном факултету је два пута јавно похваљиван за одличан успех. Мастер студије је завршио на Централноевропском универзитету у Будимпешти, на Одељењу за упоредно уставно право (2002). Под менторством проф. др Лидије Басте Флајнер одбранио је тезу под називом „*Comparative Referendum Procedures – with Special Consideration of Practice in Switzerland and the United States of America*“. Докторску тезу под називом „Примена међународног права у унутрашњем правном поретку“ одбранио је 2012. године на Правном факултету Универзитета у Београду (ко-ментори су били проф. др Радмила Васић и проф. др Миленко Крећа). Кандидат течно говори енглески језик.

Као приправник је имао тромесечну праксу у Центру за развој непрофитног сектора (ICNL) у Будимпешти (2002). Од 2003. године ради као консултант и менаџер пројеката у Центру за јавну управу и локалну самоуправу (ПАЛГО). Од 2004. године је у радном односу на Факултету политичких наука, најпре у звању асистента, а потом у звању доцента. Изводио је све облике наставе на основним и мастер студијама, а до сада је имао 24 успешна менторства за израду мастер теза. Кандидат се стручно усавршавао на Институту за федерализам у Фрибуру (2002), Универзитету у Питсбургу - GSPIA (2004), Правном факултету Универзитета у Лајдену (2011), Централноевропском универзитету (2010 и 2012 и 2017), Европском универзитету у Фиренци (2013), Универзитету Роухемптон (2014) и др. У периоду од 2005 – 2011. године учествовао је у програму регионалне академске сарадње и усавршавања младих научних радника (AFP).

Члан је Међународног удружења за јавно право (ICON), Српског удружења за правну и социјалну филозофију (IVRS) и Српског удружења за уставно право. Објавио је више од 20 научних радова на српском и енглеском језику.

Учествовао је као сарадник или координатор на великом броју националних и међународних научних пројеката, укључујући Horizon2020 (*MIGREC*), EUROPEAID (*Дијалог промена*) и Tempus (*HEART, DEPOCEI*), као и пројекат Министарства

просвете, науке и технолошког развоја Владе Републике Србије *Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту*.

На Факултету политичких наука је био задужен за извођење следећих предмета на основним и мастер студијама: *Основи права, Међународноправна заштита људских права, Међународно право и политика људских права, Положај и заштита права мањина* (заједно са проф. др Сашом Мишићем и доц. др Николом Бељинцем), *Inequality, Migration and Development* (заједно са проф. др Наталијом Перишић и доц. др Биљаном Ђорђевић). Кандидат је био веома позитивно оцењен у студентским анкетама (4.33 ОАС – 4.67 МАС). Као део стручног доприноса био је члан Савета Факултета политичких наука, као и члан Статутарне комисије Факултета политичких наука.

Кандидат је доставио списак својих објављених радова на основу кога је могуће закључити да је у ужој научној области Основи права у својој каријери самостално објавио једну монографију, једну монографију је објавио у коауторству, док је објавио још шеснаест научних радова (дванаест самостално, а четири као коаутор). У периоду од последњег избора у звање објавио је самостално једну монографију и три научна чланка из категорије М21, М23 и М24, а имао је и четири саопштења на међународним и националним конференцијама.

III О научним резултатима кандидата

Кандидат, др Дејан Павловић, је у пријави на конкурс доставио списак научних радова, објављених у различитим публикацијама у земљи и иностранству.

Књиге

- Павловић Дејан. Непријатељи људских права (2023), Факултет политичких наука, Чигоја, 185 stranica.
ISBN: 978-86-6425-114-3, COBISS.SR-ID 127228937.
- Pavlović, Dejan, Bosnia and Herzegovina after Sejdić Finci case (2016), (коауторство са Рибичић Цирилом и Бегић Златаном)

(EntwicklungenimEuropäischenRecht, Vol. 10). Regensburg: Universitätsverlag, ISBN 978-3-86845-130-6.

Научни и стручни радови

1. Павловић, Дејан, (2022). Подривање анонимности у доба интернета. (коауторство са Петровић Далибором), Анали Правног факултета, Вол. 70 бр. 1, стр. 161-193.
2. Павловић, Дејан, (2021). Миграције у националном контексту – мапирање истраживачких изазова. (коауторство са Перишић Наталијом и Шантић Даницом), Социологија, Вол. 63, издање 4, стр. 669-687.
3. Павловић Дејан (2020). Судска власт и правосудна политика. У: Миодраг Јовановић и Ана Здравковић (ур.). Судство као власт. ЦЕПРИС, ISBN: 978-86-901122-3-4, стр. 21-35.
4. Pavlović, Dejan (2018). Recent trends in assessment of proposed consolidations in EU airline industry - From discretion to arbitrariness. (коауторство са Бабић Даницом), Transport Policy, Elsevier, Oxford, No. 69, pp. 65-87.
5. Павловић, Дејан (2017). Утицај Европског суда за људска права на заштиту људских права радника у Србији“, Српска политичка мисао 2/2017, стр. 281-301.
6. Павловић, Дејан (2016). Судски активизам у заштити од дискриминације, Годишњак, год. 10, бр. 15, Факултет политичких наука, Београд, стр. 105-115.
7. Павловић, Дејан (2015). Људска права миграната у време кризе. У: Весна Кнежевић-Предић (ур.), Политички идентитет Србије у глобалном и регионалном контексту, Факултет политичких наука, стр. 137-147.
8. Pavlović, Dejan (2015). Development of the law of war in the legislation of the Principality of Serbia in the period 1864-1878 (koautorstvo sa Vesnom Knežević-Predić). У: Kolarić, Dragana (ur.), Subašić, Dane (ur.), Dani Arčibalda Rajsa: međunarodni naučni skup, Beograd 3-4.mart 2015, Kriminalističko-policijska akademija, str. 275-283.
9. Павловић Дејан (2013). Говор мржње: од тржишта идеја до апсолутне забране: амерички и европски приступ. У: Виолета Беширевић (ур.). Милитантна демократија - некада и сада, Службени гласник, београд, стр. 207-244.
10. Павловић, Дејан (2011). Доктрине Европског суда за људска права. Међународна политика, Вол. 62, бр. 1144, стр. 66-77.

11. Pavlović, Dejan (2011), International law and State-Building. Western Balkans Security Observer, Vol. 6, No. 21, pp. 43-56.
12. Pavlović, Dejan (2011). The European Convention on the Human Rights and Fundamental Freedoms in Central and Eastern Europe: Serbia. In: Hammer, Leonard and Emmert, Frank. The European Convention on the Human Rights and Fundamental Freedoms in Central and Eastern Europe. Eleven International Publishing, The Hague, pp. 461-489.
13. Pavlović, Dejan (2010). Open Parliaments: the Case of Serbia. In: Smilov, Daniel (ed.), Open Parliaments: Transparency and Accountability of Parliaments in South-East Europe. Sofia: Friedrich Ebert Stiftung, pp. 117-133.
14. Pavlović, Dejan (2010). Reform of Judiciary in Serbia after October 5th 2000. In: Pavlovic, Dusan (ed.), Development of the Democratic Institutions in Serbia: Ten Years after, Heinrich Böll Foundation, Regional Office for South-East Europe, pp. 83-94.
15. Павловић, Дејан (2010). Поштовање људских права у Србији из перспективе Европске конвенције за људска права. У: Милан Подунавац (ур.). Држава и демократија, Службени гласник, стр. 407-419.
16. Павловић, Дејан (2009). Отвореност српског Парламента, Годишњак Факултета политичких наука, година III, број 3, стр. 325-336.

Комисија напомиње да је кандидат претходно био биран у ужој Међународно-правној области, а да се сада бира у ужу научну област Основи права. Од претходно наведених радова кандидат је следеће радове објавио од претходног избора у звање доцента у ужој Међународно-правној области у октобру 2017. године:

1. Павловић Дејан. Непријатељи људских права (2023), Факултет политичких наука, Чигоја, 185 stranica. ISBN: 978-86-6425-114-3
2. Павловић, Дејан, (2022). Подривање анонимности у доба интернета. (коауторство са Петровић Далибором), Анали Правног факултета, Вол. 70 бр. 1, стр. 161-193.
3. Павловић, Дејан, (2021). Миграције у националном контексту – мапирање истраживачких изазова. (коауторство са Перишић Наталијом и Шантић Даницом), Социологија, Вол. 63, издање 4, стр. 669-687.

4. Павловић Дејан (2020). Судска власт и правосудна политика. У: Миодраг Јовановић и Ана Здравковић (ур.). Судство као власт. ЦЕПРИС, ISBN: 978-86-901122-3-4, стр. 21-35.
5. Pavlović, Dejan (2018). Recent trends in assessment of proposed consolidations in EU airline industry - From discretion to arbitrariness. (коауторство са Бабић Даницом), Transport Policy, Elsevier, Oxford, No. 69, pp. 65-87. Impact factor: 5.239 (https://journalinsights.elsevier.com/journals/0967-070X/impact_factor_5_year)

2. Класификација, категоризација и приказ радова кандидата од значаја за избор у ванредног професора

Комисија је на основу **Закона о високом образовању** („Сл. гласник РС“, бр. 88/2017, 73/2018, 27/2018 - др. закон, 67/2019 и 6/2020 - др. закони), **Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду** („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 192/16; Измене објављене у „Гласник Универзитета у Београду“ бр. 195/16 и 197/17.-исправка, 199/17 и 203/18.) и **Правилника о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача** („Службени гласник РС“ број 24/16, 21/2017 и 38/2017) анализираше радове и њихову усклађеност са поменутиим условима за избор ванредног професора у пољу друштвено-хуманистичких наука.

2.1.1 Објављена два рада из категорије M20 или пет радова из категорије M51 у периоду од избора у претходно звање из научне области за коју се бира

1. Подривање анонимности у доба интернета. Анали Правног факултета, Вол. 70 бр. 1, 2022, стр. 161-193. Рад је из категорије **M24**.

Кандидат се у овом коауторском раду бави трансформацијом улоге онлајн анонимности из правне и друштвене перспективе са циљем да се идентифују кључни фактори и актери који подстичу деанонимизацију интернета. У раду се заступају три кључне тезе. Прва, анонимност је градивни елемент који је уграђен у темеље модерних демократских друштава. Друга, анонимност као таква није инхерентно ни добра ни лоша већ зависи од друштвеног контекста у коме се испољава и циљева које себи поставља. Трећа, кључни друштвени актери (државе, корпорације, медији и корисници

интернета) подстичу гушење анонимности на интернету, а самим тим и у свакодневном животу.

У првом делу рада показује се да је анонимност пратилац модернизације савремених друштава, али и да она може носити различите изазове по њихову слободу и безбедност. У другом делу рада анализира се феномен анонимности на интернету кроз различите pro et contra перспективе, обрађујући посебну пажњу на идентификацију кључних актера који доводе до свеопште деанонимизације, као једне од суштинских карактеристика организације и јавног и приватног живота у XXI веку. закључак аутора је да након ране фазе развоја интернета која је почивала на анонимној комуникацији у виртуелним заједницама, у последње две деценије дешава се драматичан преокрет. Ширење употребе дигиталних платформи за умрежавање, с једне стране, и врло лабаве политике приватности на интернету, с друге стране, све више сужавају могућност анонимне употребе интернета.

2. Миграције у националном контексту – мапирање истраживачких изазова. Социологија, 2022, вол. 63, издање 4, стр. 669-687. Рад је из категорије **M23**.

У овом раду аутори се баве секундарном анализом истраживања миграција у Републици Србији. Истражују се везе између налаза садржаних у радовима националних часописа међународног значаја (41 рад из категорије M24) и потреба креатора јавних политика у три специфична поља: миграције и развој, интеграција миграната и управљање миграцијама. Анализом истраживачких трендова, приступа, тема и налаза у домаћим научним радовима изведени су одређени закључци и понуђене препоруке. на основу детаљне анализе утврђено је да изабрани радови могу послужити као поуздан и користан извор сазнања за доносиоце одлука у процесу креирања јавних политика, што је веома важно за конципирање делотворних и правовремених одговора на изазове у сфери миграција.

3. Recent trends in assessment of proposed consolidations in EU airline industry - From discretion to arbitrariness. Transport Policy, Elsevier, Oxford, No. 69, pp. 65-87. Impact factor: 5.239 (https://journalinsights.elsevier.com/journals/0967-070X/impact_factor_5_year). Рад је из категорије **M21**.

У раду се обрађују политичке, регулаторне и друге баријере присутне на европском ваздухопловном тржишту. Дерегулација ваздухопловног саобраћаја у 2004. години довела је до бројних предлога мерцера авиокомпанија. Европска комисија је имала кључну улогу у том процесу, јер је њен задатак био, између осталог, да утврди да ли одређени мерцер има комунитарну димензију. Аутори су анализирали 21 предложени мерцер, као и поступање Европске комисије приликом дефинисања релеватног тржишта и понуђених корекција. У раду се заступа став да је неопходно да Европска комисија конзистентније примењује право конкуренције јер иначе постоји бојазан да ће се њено одлучивање свести на арбитражност.

2.1.2 Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање

- 1) Непријатељи људских права (2023), Факултет политичких наука, Чигоја, 185 stranica. ISBN: 978-86-6425-114-3. Рад је из категорије **M42**

Монографија има 185 страна и 201 цитираних библиографских јединица. Изабране теме и библиографија показују да се објективној критичкој анализи људских права може приступити искључиво интердисциплинарно. Из поља филозофије кључно је питање заснованости људских права, док је критично правно питање везано за позитивизацију и универзално важење људских права. Први устакнути проблем се тиче неодређености појма људских права. Већ на терминолошком нивоу суочавамо се са блиским појмовима као што су „природна права“, „права човека“, а додатну конфузију доноси дихотомија моралних и позитивизованих људских права. Историјски приказ еволуције људских права показује да неке важне дилеме нису превазиђене, а неке су намерно остављене недоречене. Можда је у том погледу најбитнији изостанак јасног филозофског утемељења људских права у Универзалној декларацији о људским правима из 1948. године, јер нема гаранције да се универзално важење може наметнути искључиво догматизацијом и тврдњом да су људска права очигледна. Савремена филозофска и правна утемељења су најчешће базирана на идејама људског достојанства и аутономије личности, али јавља се реалан проблем да ни ови појмови нису савршено разрађени ни у теорији ни у судској и законодавној пракси.

Аутор се у средишњем делу монографије посветио процесу позитивизације људских права. Овај процес је доживео релативан успех, упркос тешкоћама које су стварали, а и даље стварају, комплексни односи држава и међународних организација. Кодификација, развој и примена права људских права се очекивано саплиће о зидове које стварају локалне културе. Реч је о старом изазову културног релативизма, да се моралне норме могу применити само над онима чије културе баштине те норме, односно да људско правне норме могу да се примењују само у оним културама које имају традицију поштовања људских права. Промовисање универзалног важења људских права широм света није проблематично под условом да се не тврди да људска права представљају једину легитимну моралност. Таква врста моралног империјализма неминовно долази у сукоб са локалним схватањима исправног и вредног, тако да је неопходно пронаћи компромисни и инклузивни модел утврђивања људских права, њихове садржине и начина спровођења. Дебате између „запада“ и „истока“ о вредностима су неисцрпне и често основ сукоба, нарочито у погледу религије и положаја жене, али је занимљиво да ни западна култура није хомогена, што аутор доказује дубљом упоредном анализом права на живот, циљаних убистава, забране мучења и права на абортус. Бројне илустрације служе као аргумент да није лако нормирати тешка морална питања. Додатни проблем представља чињеница да заинтересоване стране агресивно промовишу све више партикуларних интереса у покушају да их прикажу као људска права. У том погледу је пролиферација људских права приказана као осетљива тема која може нанети значајну штету класичним и у значајној мери универзално прихваћеним људским правима.

Посебну групу проблема који се обрађују повезује чињеница да се људска права крње управо у либерално демократским државама, које би морале да буду предводнице и узор. Вођене утилитаристичким принципима, ове државе све чешће дерогирају и девалвирају људска права, најчешће у корист других националних интереса, као што су национална безбедност, економска добит, надмоћ у међународним односима и слично. У сличној позицији су и транснационалне компаније, које имају огромне ресурсе и утицај на људска права огромног броја људи, а врло често не сносе одговорност за кршење људских права.

Аутор завршава своју студију поглављем о односу људских права и владавине права. Концепт владавине права има кључну улогу у пројекату остваривања и развоја људских права, као средство за сузбијање распрострањеног кршења људских права.

Постоји реалистична бојазан да би људска права за многе могла остати „мртво слово на папиру“.

Имајући све претходно наведено у виду, комисија констатује да монографија *Непријатељи људских права* испуњава све услове за научну монографију прописане **Правилником о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача**: поседује ISBN број; адекватну рецензију реномираног издавача, односно трочлану рецензетску комисију коју чине два рецензента ван домаће установе; има обим већи од 80 страна по аутору; има задовољавајући број референци укључујући и аутоцитате, као и услове за категорију M42 - монографија од националног значаја.

2.1.3 Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33

- 1) ‘Consistency of the European Commission’s Assessment of Proposed Mergers in Airline Sector’, Symorg 2017, International Scientific Conference ‘Reshaping the future through sustainable business development and entrepreneurship’, Faculty of Organizational Science, 2017, pp. 1396-1405; ISBN 978-86-7680-326-2, COBISS.SR-ID 223988236. Рад је из категорије **M33**.

Рад је представљен на 15. Међународном симпозијуму SymOrg 2016, 12.6.2016. који је Факултет политичких наука организовао на Златибору. У раду се нуди правна и економска анализа заштите конкуренције у ваздухопловном сектору на јединственом тржишту ЕУ. Обрађени су поступци по захтеву за консолидацију или аквизицију авио компанија пред Европском комисијом у периоду 2014-2015.

Анализа ових поступака отворила је нека веома занимљива питања, као што је питање корекција (remedies) које су примењене у случајевима условног прихватања спајања авио компанија, као и у случајевима одбијања. Утврђене су бројне недоследности у поступању Европске комисије, а нарочито се издваја различита дефиниција релеватног тржишта. Европска унија има легитиман интерес да осигура најповољније услове за кориснике ваздухопловних услуга, али је ипак важно да критеријуми за дозволу или забрану спајања авиокомпанија (условно или безусловно) буду транспарентни и доследно примењени, засновани на јаким доказима и дубоком анализом утицаја на тржиште.

2.1.4 Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63

- 1) “Судска власт и правосудна политика.” У: *Судство као власт*, У: Миодраг Јовановић (ур.) и Ана Здравковић (ур.). Судство као власт. ЦЕПРИС, ISBN: 978-86-901122-3-4, (2020), стр. 21-35. Рад је у категорији **М63**.

Рад је представљен на конференцији *Судство као власт* која је одржана у новембру 2019. године и то под насловом Судска власт и правосудна политика.

У овом раду аутор обрађује специфично позиционирање судске власти у односу на законодавну и извршну власт када је суочена са споровима који нужно тангирају питања која друге две гране власти сматрају својом ексклузивном облашћу одлучивања. Наиме, у упоредном праву примећено је својеврсно оклевање судова да разматрају и пресуђују у судским споровима који се дотичу спољне политике, одговорности страних држава, или се на неки други начин могу сматрати политичким питањем. Зазор националних судова је често приметан у случајевима када одређене друштвене односе домаћи закони не регулишу на исти начин као ратификовани међународни уговори, или други извори међународног права. Иако се ова проблематика не своди нужно на однос унутрашњег и међународног права, нити на питање монизма и дуализма, несклоност националних судова да се упуштају у „непресудива“ питања се најчешће проматрају управо у овом контексту. Пасивност као инхерентно својство националних судова се повремено не чини најоптималнијим ставом, нарочито у области заштите људских права. Међународни стандарди у овој области су најчешће виши, али национални судови нису спремни да се конфронтирају законодавцу и влади. Иако не постоје уставне или законске препреке, судови су развили сопствене доктрине избегавања надлежности. Често њихова образложења делују као изговори и пате од неконзистентности. Многи судски спорови који еклатантно утичу на међународне односе редовно се пресуђују без осврта на проблематику поделе власти. Може се с правом тврдити да судови воде својеврсну правосудну политику када бирају које фронтове ће отворати, а у којим ће се приклонити политичким гранама власти. У ери хегемоније извршне власти и све веће изложености националних правних поредака међународном поретку и међународним трибуналима, чини се рационалним захтевати од националних судова да се храбрије упуштају у дијалог са друге две гране власти и наднационалним трибуналима.

2.1.5 Остали општи услови за избор у ванредног професора

- *Позитивна оцена педагошког рада (ако га је било) добијена у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода*

Кандидат је у пријави на Конкурс поднео студентске евалуације за период од 2016. године до 2021. Просечна оцена кандидата по годинама за овај период од како је изабран у доцента изгледа овако:

ОАС просечна оцена **4.33**

Просечна оцена студената на МАС у овом периоду била је **4,67**.

2016/17	4,33
2017/18	4,45
2018/19	4,12
2019/20	4,03
2020/21	4,18

- *Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту*

У претходном делу Реферата је већ поменуто да је кандидат учествовао у више научно-истраживачких пројеката (видети биографске податке о кандидату) међу којима су пројекат Министарства просвете, науке и технолошког развоја Владе Републике Србије *Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту* (2011-), један HORIZON2020 (MIGREC, 2018-2023), два ЕУ Темпус пројекта у области људских права (HEARTS 2011-2013) и европских интеграција (DEPOCEI, 2012-2015) и један EUROPEAID пројекат (Дијалог промена 2019-2023). Ово ће бити релевантно и за испуњавање других услова прописаних Конкурсом, а што ће Комисија констатовати у наставку Реферата).

2.2 Изборни услови за ванредног професора у групацији друштвено-хуманистичких наука

Правилник о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду прописује у Табели Г2 изборне услове за избор наставника у групацији друштвено-хуманистичких наука:

- 1) Стручно-професионални допринос

- 2) Допринос академској и широј заједници
- 3) Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству (потребно је испунити 2 од 3 изборна услова)

Кандидат је у својој пријави у вези са **стручно-професионалним доприносом** навео и поднео доказе да је био члан више од 50 комисија за одбрану мастер теза од чега је 24 пута био ментор. Додатно, испунио је и услов да је био “руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима” имајући у виду да је био истраживач на пројекту *Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту* Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије као и да је од био истраживач на HORIZON2020 (MIGREC, 2018-2023), на ЕУ Темпус пројекту у области људских права (HEARTS 2011-2013) и ЕЗ Темпус пројекту у области европских интеграција (DEPOCEI, 2012-2015) и једном EUROPEAID пројекат (Дијалог промена 2019-2023). На овом последњем пројекту кандидат је био и руководиоца пројекта.

Допринос академској и широј заједници подразумева, између осталог, “чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира”. Имајући у виду да је кандидат члан неколико међународних и националних професионалних удружења (примера ради, Међународног удружења за јавно право (ICON), Српског удружења за правну и социјалну филозофију (IVRS) и Српског удружења за уставно право.) и овај услов је испуњен. Осим тога, у оквиру овог изборног услова се помиње и да кандидат треба да буде “председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству”. Кандидат је у више мандата био члан Статутарне комисије ФПН, а био је од школске 2015/16 члан Савета Факултета политичких наука чиме је овај подуслов испуњен.

Имајући у виду да је кандидат учествовао у међународним истраживачким пројектима, као и да је члан различитих професионалних удружења испунио је и изборни услов **сарадње са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству.**

III Закључно мишљење и предлог комисије

На конкурс за место ванредног професора за ужу научну област Основи права пријавио се један кандидат - др Дејан Павловић. Реч је о кандидату чија је академска каријера током 18 година била везана за област права и међународно-правну област на Факултету политичких наука, у звању асистента и доцента. Када је реч о условима за избор у звање ванредног професора, др Дејан Павловић поднео је доказе о испуњености једном самосталном монографијом из категорије М42, једним радом из категорије М21, једним радом из категорије М23 и једним радом из категорије М24, три рада из категорије М33 и једним радом из категорије М63. Комисија је утврдила да је педагошки рад кандидата позитивно оцењен у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода (4,33 ОАС и 4,67 МАС).

Његов стручно-професионални допринос и допринос академској и широј заједници верификован је великим бројем менторстава при изради мастер теза (24), чланством у националним и међународним струковним удружењима, учешћем у научним истраживачким пројектима, као и чланством у стручним телима Факултета политичких наука (Статутарна комисија и Савет).

На основу пажљиво прегледане пријаве и приложене документације, Комисија једногласно предлаже Изборном већу Факултета да прихвати овај извештај и његов главни налаз – да др Дејан Павловић испуњава све услове за стицање звања ванредног професора за ужу научну област Основи права. Комисија предлаже Већу да своје позитивно мишљење проследи одговарајућем изборном телу Универзитета у Београду.

Чланови Комисије:

проф. др Весна Кнежевић Предић

проф. др Сања Данковић Степановић

проф. др Миодраг Јовановић

